

9056/31 vyvrátil nss již námitku stížností záležející v poukaze na církevní a vyučovací jazyk (č. 209/24 Sb.) s odůvodněním, že tento jazyk stanoví se výslovně »v mezích všeobecných zákonů a předpisů,« jakými jsou však také jaz. zákon a vl. nař. č. 17/26.

Č. 10.365.

Samospráva obecní, okresní a zemská. — Zdravotnictví: I. Pro rok 1927 nelze předepsati zdravotní přírážku na základě daně z vyššího služného, stanovené pro tento rok. — II. O kompetenci k rozhodování o odvoláních z výměru přírážek svazů samosprávy místní.

(Nález ze dne 20. února 1933 č. 9279/32.)

Prejudikatura: Boh. A 10.046/32, srov. Boh. F 5711/31.

Věc: Ing. Jan L. a Ing. Emil R. v K. proti berní správě v Novém Jičíně o přírážky k dani z vyššího služného.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jde o přírážku zdravotní, zrušují se pro nezákonnost, jinak pro vadnost řízení.

Důvody: Platebními rozkazy z 30. října 1928 předepsal berní úřad v P. st-lům k vyměřené 3% dani z vyššího služného za rok 1927 přírážky zemské 235%, okresní (silniční) 250%, zdravotní 7%, obecní 800% a kostelní 50%.

Berní správa v N. zamítla nař. rozhodnutími odvolání st-lů proti vyměření zdravotní přírážky, a to ohledně předpisu a povinnosti k placení s poukazem na § 1 zák. č. 477/21, ohledně výše pak s poukazem na § 1 vl. nař. č. 227/26. Ve příčině přírážek zemských, okresních (silničních), obecních a kostelních vyslovila, že rozhodování nespadá do její kompetence, jelikož ustanovení § 5 zák. č. 77/27 nabyla účinností dnem 1. ledna 1928 a podle § 29 odst. 2 tohoto zák. pozbyla tímž dnem zároveň platnosti všechna ustanovení zákonů a nařízení, jež se týkají předmětů upravených tímto zákonem, avšak s výhradou použití na dřívější případy, kterážto výhrada vyslovená všeobecně není obmezena jen na předpisy materiálně právní, nýbrž platí i pro předpisy formální a kompetenční. Vzhledem k tomu mají o odvoláních proti předpisu samosprávných přírážek na léta 1927 a předchozí, pokud jimi jest popírána povinnost platební, rozhodovati i po 1. lednu 1928 úřady povolané k rozhodování o takových odvoláních dle dřívějších předpisů, resp. úřady, na které přešla kompetence k rozhodování podle čl. 7 a §§ 4 a 5 zák. č. 125/27 Sb. Žal. úřad podotkl, že výše obecních, silničních a kostelních přírážek byla berním úřadem v P. správně stanovena, kdežto výše zemských přírážek bude z úřední moci opravena na 165%.

O stížnostech uvažoval nss takto:

Námitce stížností, že daň z vyššího služného byla zavedena teprve v r. 1927 a že nebylo žádným zákonným předpisem stanoveno, že k ní možno

vyměřovati přírážku zdravotní pro rok 1927, dlužno dáti za pravdu. Nss vyslovil již v nář. Boh. A 10.046/32, že předepsání zdravotní přírážky pro rok 1927 na základě daně z vyššího služného pro tento rok stanovené jest nezákonným. Bylo proto zrušiti nář. rozhodnutí v tomto bodě pro nezákonnost.

Pokud jde o ostatní přírážky, namítají stížnosti především, že výhradě § 29 odst. 2 zák. č. 77/27 o použití stávajících předpisů na případy dřívější jest rozuměti tak, že dřívějšími případy jsou ony, které se projednávají před 1. lednem 1928, a ty že jest rozhodnouti podle materielně právních předpisů dřívějších. V daných případech platí však kompetenční předpisy § 5 odst. 4 cit. zák., poněvadž k projednávání došlo teprve v lednu 1930.

V nář. Boh. F 5711/31 a Boh. A 10.046/32, shora již citovaném, vyslovil nss, že z výslovné citace § 1 zák. č. 77/27, kterýžto upravuje přírážky tu uvedené na léta 1928 a další, v § 5 odst. 4 jest patrné, že kompetenční předpis tohoto § 5 odst. 4 týká se přírážek uvedených v § 1, tedy přírážek pro léta 1928 a další. Setrívá na tomto právním názoru, podotýká nss vůči námitce stížnosti, že z toho, že kompetenční předpis § 5 odst. 4 zák. č. 77/27 platí jen pro přírážku za rok 1928 a následující, nikoli však pro přírážky za léta dřívější, plyne, že výhrada § 29 odst. 2 téhož zákona se vztahuje na veškeré případy, které se týkají přírážek pro rok 1927 nebo léta dřívější, bez ohledu na to, kdy spor o to byl u úřadu vznesen. Vzhledem k tomu, že podle přípisů zem. fin. ředitelství v Brně z 26. února 1927, dále mor. zem. výboru ze 14. července 1927 a ze 4. listopadu 1927 a konečně přípisu obecní rady městyse K. z 29. března 1927 šlo o přírážky zemské, silniční (okresní), obecní a kostelní, předepsané skutečně na rok 1927, nemohla býti námitka uznána důvodnou.

Rovněž nebylo možno přisvědčiti námitce stížností, že berní správa byla povolána k rozhodování o těchto případech také podle dřívějších předpisů. Stížnosti dovolávají se zde ustanovení § 42 odst. 3 a 4 zák. č. 329/21, z nichž dovozují, že výjimka z pravidla, že o odvolání proti přírážkám rozhodují úřady finanční, jest obmezena pouze na případ, kdy přírážky byly stanoveny vyšší sazbou. Stížnosti přehlíží, že cit. § 42 jedná jen o přírážkách obecních, takže nebyla by tím prokázána příslušnost finančních úřadů, pokud šlo o přírážky zemské, okresní (silniční) a kostelní, i kdyby argumentace stížností byla správná. V příčině přírážek obecních jest sice pravda, že § 42 zák. č. 329/21 stanoví v odst. 3, že proti obecním přírážkám lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu jen, byly-li stanoveny vyšší sazbou než odpovídá zákonem určené nebo schválené výměře, a že podle odst. 4 téhož §u obecní přírážky nesprávně vypočtené lze bráti v odpor odvoláním, podaným u předpisujícího orgánu, o němž rozhoduje s konečnou platností finanční úřad. Není tu tedy předpisu o tom, které úřady rozhodují, je-li na sporu otázka, zda vůbec lze předepsati přírážky. Jelikož však finančním úřadům jest vyhrazeno rozhodovati o nesprávné výměře přírážek — tedy o pouhé početní chybě — kdežto dohlédací úřady rozhodují o tom, podle které sazby bylo přírážky

stanovití, nutno z toho usuzovati, že otázky, týkající se řešení, podle kterých zásad se má přírážka vyměřiti, tedy i otázka, zda přírážka smí býti vůbec vyměřena, patří před dohlédací úřady.

Pokud jde o další přírážky, vyslovil nss v cit. již nál. Boh. A 10.046/32, že k rozhodování o přírážkách zemských a okresních (silničních) jsou povolány orgány autonomní, jimž příslušelo usnášeti se o těchto přírážkách, pokud se týče orgány jim v instančním pořadí nadřizené. V témže náleze vyslovil nss, že rozhodovati o odvolání ohledně přírážek kostelních jsou dosud povolány úřady správní, ježto není předpisu, který by byl změnil kompetenční předpis § 55 zák. č. 50/1874 ř. z. Setrváváje na těchto právních názorech, odkazuje podle § 44 jedn. ř. na důvody cit. nálezu.

Důvodnou jeví se však výtka stížností, pokud jak s hlediska nezákonnosti, tak i s hlediska vadnosti řízení uplatňují nesprávnost právního poučení, připojeného k platebním rozkazům, a ve spojitosti s tím i neúplnost výroku nař. rozhodnutí, jež neuvádějí, které úřady jsou v daném případě povolány rozhodovati o ostatních v odpor bráných přírážkách, kromě zdravotní. Podle tvrzení stížností žal. úřadem nepopřené, obsahovaly platební rozkazy poučení, že odvolání ohledně přírážek jest podati u vyměřujícího úřadu. Toto poučení bylo, pokud nešlo o přírážku zdravotní, nesprávné, jak plyne z nař. rozhodnutí samých i z hořejších vývodů tohoto nálezu, a byly jím strany svedeny k tomu, že podaly opravný prostředek u nepřislušného úřadu a tím zmeškaly lhůtu k podání odvolání u úřadů povolaných k rozhodnutí.

Žal. úřad neměl se tudíž spokojiti tím, že odkázal st-le na úřady příslušné, nýbrž bylo povinností jeho, aby přihlédl k tomuto nesprávnému právnímu poučení, zrušil v odpor bráné platební rozkazy ve výrocích o právním poučení a nařídil doručení nových platebních rozkazů se správným poučením o opravných prostředcích. Ježto tak neučinil, dopustil se opominutí, jež zakládá podstatnou vadu řízení.

Č. 10.366.

Církevní věci. * Podle 14 odst. 2 zák. č. 11/1864 mor. z. z. přísluší členům obecních rad na Moravě voliti kostelní konkurenční výbor i když nejsou katolíky.

(Nález ze dne 21. února 1933 č. 1153.)

Prejudikatura: Boh. A 10.288/33.

Věc: Osvald P. a Osvald K. v I. proti zemskému úřadu v Brně o volbu kostelního konkurenčního výboru v I.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dne 31. května 1928 konala se volba kostelního konkurenčního výboru v I., jíž se zúčastnili všichni členové obecních rad v I., N. a A. Z těchto členů volby se zúčastnivších 5 členů městské rady v I. (celkem 10tičlenné) nebylo příslušníky církve řím.-kat. Naproti tomu všech 9 zvolených členů výboru jsou katolíci.